

[Økonomiministeren]

Tabel 1. Nøgletal.

	1990-1993	1994	1995	1996	1997	1998-2000
<i>Gns. årlig stigning i pct.</i>						
BNP	1,2	3,0	3,3	3,6	3,6	2,8
Inflation	2,1	2,8	2,9	2,4	2,5	2,3
<i>Pct. af BNP</i>						
Betalingsbalance	3,3 ¹⁾	2,7	2,3	2,1	2,0	2,8 ¹⁾
Offentlig sektors saldo	-4,4 ¹⁾	-4,8	-3,7	-2,8	-1,2	-1,5 ¹⁾
Offentlig gæld	85 ¹⁾	85	85	84	82	72 ¹⁾
Offentlig gæld ²⁾	58 ¹⁾	60	60	60	58	50 ¹⁾
Rente (10-årig statsobligation)	9,0	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0

¹⁾ Angiver niveauet i slutåret.

²⁾ Korrigeret for Den Sociale Pensionsfonds beholdning af realkreditobligationer, statens indestående i Nationalbanken og gæld vedrørende offentlige virksomheder.

Hovedmålsætningen for den økonomiske politik frem til år 2000 er en holdbar nedbringelse af ledigheden, hvor den lave inflation og overskuddet på betalingsbalancen fastholdes. Nedgangen i ledigheden skal primært ske ved en forøgelse af væksten og beskæftigelsen i den private sektor. Herved vil der samtidig fremkomme en forbedring af de offentlige finanser, og såfremt den nuværende finanspolitiske linje fastholdes, vil der kunne komme overskud på de offentlige budgetter, således at den offentlige gældsbyrde kan nedbringes.

Den danske regerings vækstinitiativ betyder, at der for 1994 er gennemført en midlertidig lempelse af finanspolitikken svarende til 1,3 pct. af BNP, nogenlunde ligeligt fordelt på skattelettelser og målrettede udgiftsinitiativer. Den midlertidige finanspolitiske stimulans er gennemført for at vende lavkonjunktoren og dæmpe usikkerheden i den private sektor. Danmark har herved udnyttet det råderum, som overskuddet på betalingsbalancen og den lave inflation er udtryk for.

Det må vurderes, at den gennemførte lempelse af finanspolitikken sammen med de øvrige vækstimpulser og strukturreformer er tilstrækkelig til, at opgangen i den danske økonomi bliver selvforstærkende. Efter 1994 vil finanspolitikken derfor blive tilrettelagt efter en konsolidering af de offentlige finanser med en stram udgiftspolitik. Stramhedsgraden i finanspolitikken vil blive tilpasset med henblik på at imødegå en eventuel overophedning af

økonomien. Regeringens samlede initiativer indebærer en klar konsolidering af de offentlige budgetter på mellemlang sigt.

Om virkningerne af arbejdsmarkedspolitikken er det forudsat, at den ændrer sammenhængen mellem ledigheden og lønstignings-takten, således at lønstigningstakten begrænses med ca. 1 pct.-point. Dette indebærer, at den strukturelle ledighed antages at falde med 35-40.000 personer frem til år 2000. Med den forudsatte virkning vil ledigheden kunne falde til 7 pct., uden at lønstigningerne øges så kraftigt, at konkurrenceevnen forringes.

Dansk økonomi har et vækstefterslæb, som skønnes indhentet. De sidste syv års lave vækst skønnes at have skabt et vækstefterslæb (BNP-gab) på 4-5 pct. Vækstefterslæbet er baseret på, at der er en konjunkturbestemt ledighed på skønsmæssigt 3-4 pct. af arbejdsstyrken og en betydelig uudnyttet kapacitet. Med det forudsatte efterslæb er der grundlag for, at væksten i dansk økonomi i en årrække vil overstige det langsigtede vækstpotentiale, som vurderes at være godt 2 pct.

På baggrund af indkomstvæksten, rentefaldet og konsolideringen i den private sektor ventes den private indenlandske efterspørgsel at være den dominerende drivkraft i starten af konjunkturopgangen, og først i slutningen af 1994 og i 1995 påregnes eksporten at blive en væsentlig bidragyder til væksten i efterspørgslen.